

at det vilde have Betydning for Folkenes Forbunds Trivsel, være fremmede for dette Forbunds Udvikling, hvis vi her i Danmark saa snart som muligt angav den Retningslinje med Hensyn til vort Militærvæsen, som den højtærede Minister ønsker. Ja, det er jo muligt, at de store Magter i Europa og de andre interesserede Stater i Verden med Længsel imødeser, hvorledes Danmark vil ordne sit Forsvarsvæsen, for at faa et Fingerpeg om, hvordan de skal bære sig ad. Det er naturligvis muligt, men jeg tvivler stærkt om det. Jeg er tværtimod ganske sikker paa, at Magterne i Folkenes Forbund, naar de endeligt skal fastsætte de Regler, hvorefter Forsvaret skal ordnes andre Steder, vil træffe disse Regler ganske uden Hensyn til de Retningslinjer, hvorefter vi har anlagt vor Forsvarsordning.

I Anledning af Diskussionen mellem de Herrer om den højtærede Forsvarsministers Administration af de bestaaende Forsvarslove vil jeg kun sige, at vi aldrig fra vor Side har kritiseret den højtærede Forsvarsminister for hans Forstaaelse af disse Love; det har jeg i alt Fald aldrig, og jeg tror, jeg kan sige det samme om mit Parti. Vi har aldrig kritiseret de radikale Ministre for den Pleje og Udvikling, de har ladet disse Love undergaa, tværtimod, vi har med en vis Grund været ikke alene forpligtede, men ogsaa berettede til at udtale vor Tak, fordi de har forstaaet at benytte disse Forsvarslove paa den Maade, hvorpaa de har benyttet dem, og Skæbnen har jo villet, at disse Love, som kun har eksisteret i 10 Aar, i 7 af disse 10 Aar har været administrerede af det radikale Parti; det er dette, der i det væsentlige har ført disse Love ud i Livet og ogsaa bragt dem til Anvendelse under en meget vanskelig Situation. Vi har ikke kritiseret de Herrer paa dette Punkt, men tværtimod i mange Henseender haft Grund til at være tilfredse. Men naar der saa opstaar en Diskussion om, hvorvidt der kan være Tale om, at man med Hensyn til dette Forhold kunde ønske „en Fjer i Hatten“, tror jeg at turde sige paa Partiet Venstres Vegne, at det aldrig er gaaet ud til Vælgerne med et Standpunkt til Forsvarsvæsenet, hvor der var taget et væsentligt Hensyn til et Ønske om at faa en Fjer i Hatten. Det, der var været bestemmende for Venstres Stilling overfor Hærloven, har været den Forpligtelse, vi har ment, Landet havde overfor andre Stater. Ud fra dette Synspunkt har Venstre tidligere været med til at træffe en Hærordning, og jeg skulde tro,

at det ogsaa bliver det Synspunkt, der bliver bestemmende for Venstres Standpunkt til Fremtidens Hærordning, uden at jeg derfor her skal komme ind paa en Drøftelse af, hvorledes en saadan eventuelt skulde formes.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Forsvarsminister, at naar jeg rent personlig gjorde mig til Talsmand for, at der muligvis i Spørgsmaalet om Ophævelsen af Fæstningsartilleriregimentet burde tages Hensyn til en Desarmering af Landbefæstningen, og nævnte et Tidsrum af 1 à 2 Maaneder, var det kun for at nævne et Tidsrum, idet Hovedhensynet for mig er at faa disse Arbejder foretaget af Folk, der baade som Ledere og som Arbejdere er saa kendte med dette Arbejde, at det kan foregaa paa den mest praktiske og økonomiske Maade. Med Hensyn til, om dette saa skal medføre, at de Folk, som jeg tænkte mig skulde benyttes hertil, skal have 1 eller 2 Maaneders længere Tjenestetid, eller hvordan Sagen i øvrigt skulde ordnes, har jeg ikke paa nogen Maade bundet mig, men hvis det kan gøres inden det Tidspunkt, den højtærede Minister nævnedes, den 10. Maj, vil det være en ganske naturlig Løsning af Sagen. Foruden dette Forhold er der dog ogsaa andre, som det har en vis Betydning at lade Militæret om. Og naar den højtærede Minister siger, at man skal ikke i for høj Grad tage Hensyn til de Henstillinger og Krav, der kommer fra Militærets Side, naar det gælder dets egne Forhold, vil jeg dog sige med Hensyn til det Ansvar, som Militæret eventuelt i Fremtiden faar for, hvorledes særlig Ammunitionsbeholdningerne, men ogsaa det øvrige Materiel bliver bevogtet, at Krav i saa Henseende fra de militære sagkyndiges Side ikke maa opfattes som vedrørende et rent militært Spørgsmaal. Det er tværtimod i høj Grad et civilt Spørgsmaal, der her er Tale om. Hvis man anbringer disse eksplosive Stoffer paa en Maade, der ikke er saa sikker som overhovedet muligt, saa har i første Række den højtærede Forsvarsminister Ansvaret, hvis der sker noget, og det er de militære Teknikeres Pligt paa Forhaand at gøre opmærksom paa den Fare, som er til Stede, — ikke for Militærets Skyld, men af Hensyn til den civile Befolkning. Derfor mener jeg, at gør de militære Teknikere opmærksom paa noget saadant, skal man ikke se paa det som paa et militært Spørgsmaal og behandle det, som man i øvrigt behandler Krav fra militær Side, men man skal se paa det som paa et rent civilt Spørgs-